

за сына ми изъ средството мое, и изъ домѣтъ на-отца моего.

41 Тогава ще вѣдешъ свокоденъ ѿ заклинаніето мое: когато отидешъ въ средството мое, и не ти дадатъ, тогава ще вѣдешъ свокоденъ ѿ заклинаніето ми.

42 И като дойдохъ днесъ до источникатъ, рекохъ: Господи, Боже на-господина моего Авраама, благоустрой, молимъ, пътятъ ми, въ който азъ идемъ.

43 Ето, азъ стоимъ близъ при источникатъ водный: и двѣйката, която излѣзъва за да почерпе, и камъ която речемъ: напои ме, молимъ, малш водъ изъ воденосатъ ти.

44 И она ми рече: и тызе пи, и за вѣвлюдыте ти іоще ще влѣемъ, таа нека е жена, която пригответи Господь за сына на-господина моего.

45 И преди да престанемъ говорееки въ сърдцето ми: ето, Ревекка излѣзъваше и имаше воденосатъ си на рамото си: и слѣзна во источникатъ, и почерпе: и рекохъ ѿ: напои ме, молимъ.

46 И она привърза и снѣма воденосатъ си ѿ рамото си, и рече: пи, и ще напосимъ и вѣвлюдыте ти: пихъ прочее азъ, и напои и вѣвлюдыте:

47 И попытахъ ѿ, и рекохъ: чѣа дъщерь си (ты)? и она рече: дъщерь на-Ваадвила, сына Нахорова, кегето мѣ роди Мельха: и швложихъ овецыте на лицето ѿ, и гривныте на рѣцѣте ѿ.

48 И преклонихъ се та се поклонихъ на Господа: и благословихъ Господа Бога на-господина моего Авраама, Който ме благоустрой во истинныятъ пъть, за да земемъ братовата дъщерь на-Господина моего за сына мѣ.